

іноземної валюти становила 26 315,4 млн дол. США, то до кінця 2011 р. зросла на 5 378 млн дол. США і становила 31 693,4 американських доларів. Все це здійснює тиск на обмінний курс гривні, яка може значно знецінитись.

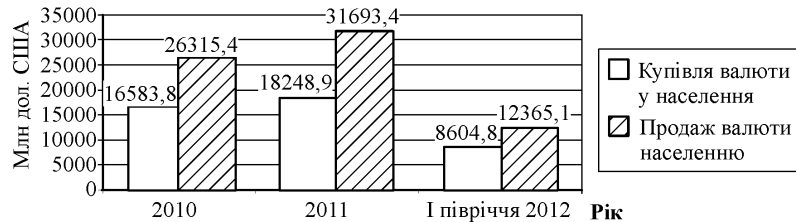

Рис. 2. Обсяг операцій з купівлі-продажу іноземної валюти населенню 2010 р. – I півріччя 2012 р. на готівковому валютному ринку України, млн дол. США (складено за даними офіційного сайту НБУ: www.bank.gov.ua)

Особливо відчутний тиск на курс гривні в останні декілька місяців, що, на нашу думку, пов'язано з політичними та психологічними чинниками валютного курсоутворення, а саме – парламентськими виборами, які відбулись у жовтні 2012 р. та девальваційними очікуваннями населення України.

Висновки. Отже, можна зробити висновок, що введення податку на валютні операції в умовах, коли економіка України перебуває у стані незавершеності основних економічних трансформацій та явними ознаками неповного подолання наслідків кризи не лише в монетарній сфері, але й в усіх інших сферах, є недоцільним, необґрунтованим та несвоечасним.

Досить важко робити прогнози щодо того, який надалі буде валютний курс національної грошової одиниці, стан та динаміка валютного ринку загалом. Зрозуміло одне – неможливо вирішувати проблеми національної економіки за допомогою стягнення непомірно високих податкових платежів. На нашу думку, ухвалення законопроекту про податок на операції з продажу іноземної валюти за готівкову гривню призведе лише до того, що через такий короткий проміжок часу знову ж таки не лише у валютній сфері доведеться переживати фінансово-економічну кризу. А це, своєю чергою, неминуче викличе скорочення золотовалютних резервів, збільшення доларизації економіки, і як наслідок, розширення тіньового сектору економіки держави.

Література

- 11 країн ЄС впроваджують податок Тобіна. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://ua.euroneews.com/2013/01/22/taxing-times-ahead-for-banks-and-traders/>
- Арбузов наполягає на прийнятті закону про 15 % збір з продажу валюти. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.epravda.com.ua/news/2012/11/26/346751/>
- Белінська Я.В. Можливості і наслідки валютно-фінансової лібералізації в Україні / Я.В. Белінська // Вісник Національного банку України : журнал. – 2006. – № 1. – С. 28-35.
- Береславська О. Актуальні проблеми курсової політики України / О. Береславська // Вісник Національного банку України : журнал. – 2010. – № 2. – С. 16-20.
- Крупка М.І. Валютно-курсова політика України : монографія / М.І. Крупка, М.І. Кульчицький, Н.В. Жмурко, Д.В. Ванькович. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2012. – 376 с.
- Дзюблук О.В. Валютна політика : підручник / О.В. Дзюблук. – К. : Вид-во "Знання", 2007. – 422 с.

7. Журавка Ф.О. Валютна політика в умовах трансформаційних змін економіки України : монографія / Ф.О. Журавка. – Суми : Вид-в "Ділові перспективи"; ДВНЗ "УАБС НБУ", 2008. – 334 с.

8. Країни ЄС хочуть запровадити податок на продаж валюти. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://ua.comments.ua/money/194152-kraini-yes-hochut-zaprovaditi-podatok-na.html>

9. Найбільші країни Європи стануть багатшими на 35 млрд. євро завдяки податку на фінансові операції. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://news.finance.ua/ua/~1/110/all/2013/01/30/295724>

10. Офіційний сайт Національного банку України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.bank.gov.ua/>

11. Проект Закону про внесення змін до деяких Законів України щодо операцій з іноземною валютою. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=44834

12. Розмір тіньової економіки в Європі. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://real-economy.com.ua/infographics/21548.html>

Жмурко Н.В., Соляк Т.О. Целесообразность ввода в Украине налога на валютные операции

Рассмотрено экономическое содержание и назначение введения в Украине налога на операции по продаже иностранной валюты за наличную гривну, приведены возможные последствия после его ввода на отечественном валютном рынке, обоснована нецелесообразность такого высокого фискального давления на население государства в условиях социально-экономических трансформаций и преодоления финансово-экономических кризисов.

Ключевые слова: валютный рынок, налог на валютные операции, "налог Тобина", долларизация, теневая экономика, золотовалютные резервы.

Zhmyrko N.V., Soliak T.O. Expediency of tax on currency operations input in Ukraine

In the article are considered economic maintenance and setting of introduction to Ukraine of tax on an operation on the sale of foreign currency for an available hryvnya, possible consequences are considered after his input at the home currency market, pointlessness of such fiscal high-pressure is reasonable on the population of the state in the conditions of socio-economic transformations and overcoming of financial crises.

Keywords: currency market, tax on currency operations, "tax of Tobin", dollarization, shadow economy, gold-value backlogs.

УДК 65:336.71:330.847

Здобувач Р.П. Качур¹ – Львівська КА

ІНСТИТУЦІЙНА СТРУКТУРА І НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИНКУ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

Розглянуто інституційну структуру та нормативно-правове забезпечення функціонування, управління та державного регулювання вітчизняного інвестиційного ринку в умовах трансформаційної економіки. Висвітлено основні риси процесу становлення вітчизняного інституційного інвестиційного ринку. Досліджено формування вітчизняних інститутів інвестиційного ринку в умовах перехідної економіки.

Ключові слова: інституційна структура, інститути, інвестиційний ринок, вітчизняна економіка, національна економіка, інвестиційна політика.

¹ Наук. керівник: проф. В.І. Слейко, д-р екон. наук

Вступ. Інституційні основи формування і розвитку інвестиційного ринку є досить важливими в господарській практиці. Деякі аспекти інституційного розвитку інвестиційних процесів у суспільстві та фінансово-економічній сфері досліджували вчені і науковці, зокрема такі, як: С.Л. Брю, Дж. Коммонс, М. Кондратьєв, Ф. Ліст, К.Р. Макконнелл, А. Маршалл, К. Менгер, Д. Рікардо, Пол А. Самуельсон, А. Сміт, Ф. Хайєк, Дж. Хаджсон, Й. Шумпетер та ін. Особливу увагу інституційним чинникам в економічному розвитку суспільства приділяли в наукових працях Т. Веблен, У. Мітчел та інші; у наукових дослідженнях – Г. Беккер, Дж. Б'юкенен, Дж. Гелбрейт, Д. Канеман, Р. Кроуз, Д. Норт, Р. Нельсон, Г. Саймон, О. Уільямсон, М. Фогель й інших.

Особливо ґрунтовно вивчають проблему інституційного середовища такі вітчизняні вчені, як: В. Базилевич, О. Васирик, А. Гальчинський, В. Геєць, А. Гриценко, В. Демет'єв, Ю. Дяченко, В. Корнєєв, Т. Кричевський, І. Лютий, І. Малий, В. Міщенко, А. Мороз, С. Науменкова, Ю. Павленко, Р. Пустовійт, В. Соболев, В. Тарасевич, Ф. Федосов, С. Юрій. На сьогодні, в умовах інтенсивного розвитку національної економіки та євроінтеграції, дедалі актуальнішими постають проблеми формування дієвої інституціональної структури інвестиційного ринку та інвестиційної діяльності, а тому потрібні ґрунтовні дослідження в цій сфері.

Мета дослідження. Метою нашого дослідження є розгляд сутності інституційної структури інвестиційного ринку в умовах трансформаційної економіки, особливості процесів її формування, функціонування, управління та державного регулювання.

Виклад основного матеріалу. Подальший розвиток національної економіки, її інтеграція у світовий економічний простір, стабілізація економічної діяльності вітчизняних суб'єктів господарювання неможливі без дієвого інвестиційного ринку та ефективного використання інвестиційних ресурсів у пріоритетних секторах матеріального виробництва та соціальної сфери [17, с. 54]. Інвестиційні ресурси потрібні, по-перше, для забезпечення нормального функціонування підприємства, а по-друге – для його сталого розвитку, модернізації та запровадження новітніх технологій, тобто інноваційного розвитку діяльності суб'єкта господарювання (рис. 1).

Варто зауважити, що інноваційний розвиток суб'єкта підприємницької діяльності істотно залежить від державної інвестиційної політики, під якою розуміють "комплекс заходів, що забезпечують вигідне вкладення власних позикових та інших засобів в інвестиції з метою забезпечення фінансової стійкості роботи підприємства в найближчій і подальшій перспективі" [17, с. 55]. Дещо ширше визначення терміна "інвестиційна політика" подають автори Фінансового словника [2, с. 346], які вважають, що інвестиційна політика – це "загальнодержавні принципові рішення та заходи, що визначають напрями використання капітальних вкладень у сферах і галузях економіки з метою забезпечення ефективності та пропорційності її розвитку, усунення міжгалузевих і внутрішньогалузевих диспропорцій, досягнення оптимальних співвідношень між розвитком матеріального виробництва і невиробничої сфери тощо" [2, с. 346].

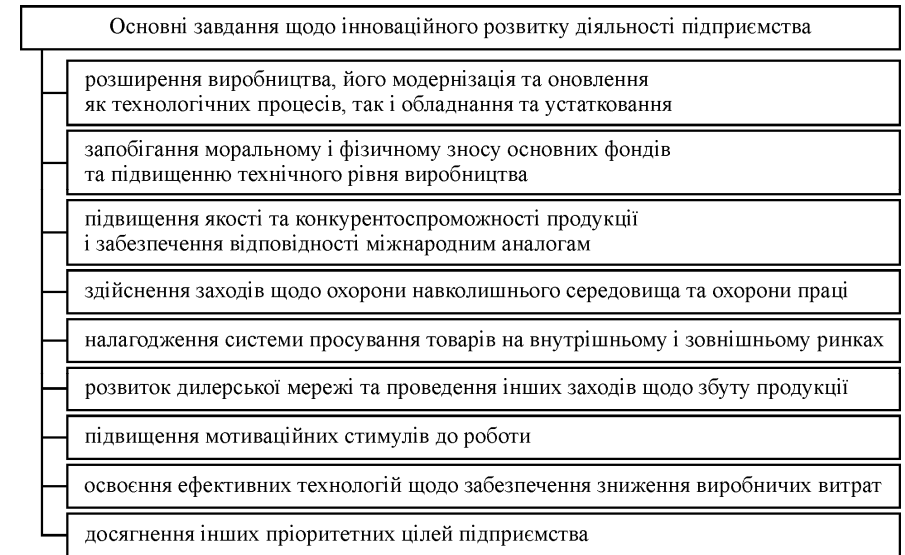

Рис. 1. Класифікація основних завдань щодо інноваційного розвитку діяльності підприємства (сформовано автором на основі аналізу наукових публікацій [17, с. 55; 13])

Рис. 2. Завдання і принципи інвестиційної політики суб'єкта господарювання (сформовано автором на основі аналізу наукових публікацій [17, с. 55; 2, с. 346])

Інвестиційна політика суб'єкта господарювання впливає зі стратегічних цілей його діяльності, передбачає вирішення певних завдань і базується на відповідних принципах (рис. 2).

Варто зазначити, що на практиці, виходячи з різних цілей підприємства, обсягів отримуваного доходу та рівня ризику, розрізняють і використовують відповідні типи інвестиційної політики, а саме: консервативну, помірковану (компромісну) або агресивну (рис. 3).

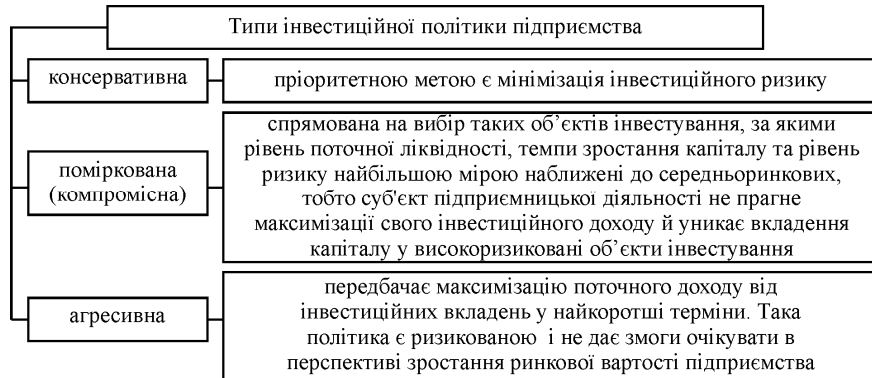

Рис. 3. Класифікація типів інвестиційної політики підприємства
(сформовано автором на основі аналізу [2, с. 346])

Кожне підприємство самостійно, виходячи з цілей, які воно ставить перед собою, обирає той чи інший тип інвестиційної політики, проте врахування принципів, відображених на рис. 2, "дасть змогу уникнути багатьох помилок і прорахунків при розробленні інвестиційної політики підприємства" [17, с. 56; 12]. Особливості післякризового періоду розвитку вітчизняної економіки, активізація інвестиційних процесів у сфері виробництва, яка пов'язана з розвитком підприємницького середовища, спричиняють істотну специфіку як здійснення інвестиційної діяльності, так і необхідність її державного регулювання та регулювання інвестиційного ринку взагалі [17, с. 57].

Як зазначають автори [17, с. 57], "державне управління та регулювання інвестиційного процесу має бути забезпечене зрозумілими, обґрунтованими, прогнозованими інструментами" [17, с. 57], "але на цей момент відзначено скорочення участі держави в інвестиційному процесі" [17, с. 57], що призвело до дисбалансу інвестиційного ринку [17, с. 57; 5].

На наш погляд, на сучасному етапі розвитку національної економіки, ураховуючи обмежені обсяги фінансових ресурсів, потрібно запроваджувати дієві механізми державного регулювання інвестиційного ринку шляхом удосконалення нормативно-правових актів та законодавчої бази [17, с. 56; 1; 16], створення сприятливих умов для залучення інвестицій як за рахунок внутрішніх, так і зовнішніх джерел фінансування [17, с. 56-57; 15; 3], а також надання різноманітних податкових пільг і зниження ставок податку на прибуток, що дасть змогу одержати інвестиційний податковий кредит, цим самим забезпечуючи належне стимулювання інвестиційної діяльності [17, с. 56-57; 15; 3].

4]. Варто зауважити, що інвестиційна діяльність, як сукупність практичних дій, завжди починається з ринку, оскільки власних заощаджень і поточних доходів потенційному інвесторові початкового капіталу, здебільшого, є не достатньо. Ринок, як вважає автор монографії [10], – "це необхідна складова ефективного функціонування сучасної економіки".

Ринок за своїм економічним змістом є поняттям багатограним і становить "сферу товарного обміну, де виникають і реалізуються відносини купівлі-продажу та здійснюється конкретна господарська діяльність щодо просування товарів і послуг від їх виробників до споживачів" [2, с. 394]. У наукових працях видатних економістів А. Сміта і Д. Рікардо ринок розглянуто як одне з досить визначальних явищ економіки [11]. А. Маршалл у роботі "Принципи економічної науки" розглядає ринок як "механізм відносин продавця й покупця один з одним, де ціни регулюються без зовнішнього втручання" [7, с. 6].

У сучасних наукових публікаціях і навчальній літературі, а також монографіях зарубіжних і вітчизняних вчених-економістів та економістів-практиків є чимало визначень категорії "ринок", у яких висвітлюються його різні аспекти. Науковці К.Р. Макконнелл і С.Л. Брю розглядають ринок як "...інститут або механізм, який зводить покупців (представників попиту) і продавців (постачальників) окремих товарів і послуг" [5, с. 61]. Деякі зарубіжні вчені вважають, що "ринок – це механізм, через який покупці і продавці взаємодіють, щоб визначити ціну та кількість товару" [10, с. 10; 8, с. 74]. Автори Словника сучасної економіки Макміллана трактують "ринок" як "будь-яку сферу обміну, в якій існує купівля і продаж товарів або послуг" [9, с. 457; 10, с. 10]. В інституціональній теорії, яка на сьогодні набула поширення, учені розглядають ринок як організований інституціоналізований обмін [10, с. 10; 14, с. 112], ті інститути, які сприяють упорядкуванню цін, установленню консенсусу між ринковими агентами, поширенню інформації про продукти, ціни, обсяги, а також про потенційних покупців і продавців [10, с. 10].

Варто зазначити, що у вітчизняній економічній теорії під час визначення сутності ринку на перший план висувається система або ж певна сукупність економічних відносин, які визначаються об'єктивними економічними процесами та явищами [10, с. 11]. Отже, першочерговими на ринку є відносини і взаємозв'язок з іншими сферами економіки. Тепер ринок можна охарактеризувати як систему економічних відносин, що охоплює сфери товарно-грошового обміну [10, с. 11].

На відміну від адміністративно-розподільної економіки, ринкова економіка передбачає для суб'єктів підприємництва самостійно обирати партнерів по бізнесу й укладати з ними партнерські угоди щодо господарської та фінансової діяльності, на свій розсуд здійснювати господарську діяльність і розпоряджатися отриманим у процесі господарської діяльності прибутком, фінансовими ресурсами, а також самостійно приймати управлінські рішення. "Не існує інституту більш демократичного, ніж ринок" – стверджував у виданні "Капіталізм, соціалізм і демократія" А.Й. Шумпетер [10, с. 11; 118, с. 248]. Отже, ринок – це інституціональний спосіб взаємодії суб'єктів господа-

рювання, який ґрунтується, як уже зазначено, на товарно-грошових відносинах і передбачає для кожного такого суб'єкта самостійно вести господарську діяльність, установлювати ціни на свої товари, роботи та послуги.

Рис. 4. Інституційна структура функціонування, управління та державного регулювання вітчизняного інвестиційного ринку (сформовано автором на основі аналізу наукових публікацій, нормативно-правових і законодавчих актів)

Проте Пол А. Самюельсон у книзі "Макроекономіка" акцентує, що якою б ідеальною та досконалою не була конкурентна економіка, за якою рішення щодо розподілу ресурсів приймають добровільно, не завжди ринок працює ідеально. А тому економічні функції держави проявляються в її трьох найважливіших регулятивних напрямках, це – "забезпечення ефективності, справедливості та сприяння макроекономічному зростанню і стабільності" [8, с. 79]. При цьому державне регулювання спрямоване на виправлення невдач ринку, щоб забезпечити ефективність економіки, а з метою забезпечення справедливості держава використовує податки і видатки для перерозподілу доходів забезпечується регулювання грошового обігу та макроекономічне

зростання і стабільність, знижується рівень безробіття та інфляція, одночасно стимулюється економічне зростання [8, с. 80].

Зазначимо, що як і в розвинених країнах, так і у вітчизняній економіці, процеси формування ефективної моделі національного господарства потребують дієвого регулювання всіх сфер національної економіки, зокрема й інвестиційного ринку. Ефективне регулювання інвестиційної діяльності суб'єктів інвестування реального сектору вітчизняної економіки потребує формування відповідних інституційних структур і дієвих нормативно-правової бази та відповідних законодавчих актів. Основним законодавчим актом, що регламентує діяльність інвесторів на території нашої держави, є Закон України "Про інвестиційну діяльність", ухвалений 18 березня 1991 р., із подальшими змінами та доповненнями [9].

Інституційна структура функціонування, управління та державного регулювання вітчизняного інвестиційного ринку до свого складу включає державні органи управління, регулювання та фінансового забезпечення і відповідну інфраструктуру (рис. 4).

Висновки. Інвестиційному ринку, і як складовій інвестиційного ринку – інвестиційній діяльності, – відводиться ключове значення щодо ефективного розвитку як основних, пріоритетних і стратегічних галузей вітчизняної економіки, так і всього господарського комплексу держави.

У країнах із перехідною економікою розвиток інвестиційної діяльності має особливу роль – роль фінансового забезпечення суб'єктів господарювання інвестиційними коштами для їх модернізації, розширення сфери виробництва, підвищення якості продукції та створення нових, конкурентоспроможних товарів, а також товарів, які б замінили імпорتنі.

Література

1. Бутко А.Д. Вплив нормативно-правового забезпечення на інвестиційну привабливість підприємств / А.Д. Бутко, О.Л. Шерстюк // Фінанси України : журнал. – 2004. – № 4. – С. 76-86.
2. Загородній А.Г. Фінансовий словник / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк, Т.С. Смовженко. – Изд. 4-ое, [перераб. и доп.]. – К. : Вид-во "Знання", КОО; Львів : Вид-во Львів. банк. ін-ту НБУ, 2002. – 566 с.
3. Курочкін Г.Ф. Вплив інвестицій на підвищення платоспроможності підприємств / Г.Ф. Курочкін, О.М. Охота // Актуальні проблеми економіки : наук. економ. журнал. – 2003. – № 4 (22). – С. 11-13.
4. Мазур О.Є. Інвестиційна діяльність малого підприємництва в Україні / О.Є. Мазур // Фінанси України : журнал. – 2005. – № 11. – С. 32-37.
5. Макконнелл К.Р. Економікс / К.Р. Макконнелл, С.Л. Брю. – В 2-х т. – М. : Изд-во "Республика", 1992. – Т. 1. – С. 61.
6. Мартиненко В. Формування державного механізму управління інвестиційним процесом в Україні: проблеми невизначеності та методи їх зняття / В. Мартиненко // Економіка України : політико-економічний журнал. – 2004. – № 8. – С. 50-56.
7. Маршалл А. Принципы экономической науки / А. Маршалл. – М. : Изд-во "Прогресс", 1993. – С. 6.
8. Самуельсон Пол А. Макроекономіка : пер. з англ. / Пол А. Самуельсон, Вільям Д. Нордхауз; наук. ред. пер. Степана Панчишина. – К. : Вид-во "Основи", 1995. – 544 с.
9. Словник сучасної економіки Макміллана : пер. з англ. Олексія Мороза, Тетяни Мороз; наук. ред. канд. екон. наук, доц. С. Слухай. – Вид. 4-те, [перероб. та доп.] / гол. ред. Девід В. Пірс. – К. : Вид-во "АртЕк", 2000. – 628 с.

10. Смагін В.Л. Формування та розвиток фінансового ринку в умовах трансформаційної економіки : монографія / В.Л. Смагін. – К. : Вид-во КНЕУ, 2008. – 232 с.
11. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов / А. Смит. – М. : Изд-во "Ось-89", 1997. – Т. 1. – 256 с.
12. Пересада О.О. Інвестиційне кредитування : навч. посібн. / О.О. Пересада, Т.В. Майорова. – К. : Вид-во КНЕУ, 2002. – 271 с.
13. Попков В.П. Организация функционирования инвестиции : монография / В.П. Попков, В.П. Семенов. – СПб. : Изд. дом "Питер", 2011. – 224 с.
14. Ходжсон Дж. Экономическая теория и ин-ты: Манифест современной институциональной экономической теории / Дж. Ходжсон. – М. : Изд-во "Дело", 2003. – С. 112.
15. Червова Л.Г. Правове регулювання інвестиційної діяльності / Л.Г. Червова, М.І. Назарчук // Фінанси України : журнал. – 2005. – № 4. – С. 68-73.
16. Шкура Й.С. Особенности формирования финансового механизма инвестиционных процессов / Й.С. Шкура // Академичний огляд. – 2003. – № 2. – С. 35-39.
17. Шубіна С.В. Необхідність і напрями вдосконалення механізму залучення інвестицій в економіку України / С.В. Шубіна, А.Ю. Дригуляс // Вісник Університету банківської справи Національного банку України : зб. наук. праць. – К. : Вид-во "Либідь", 1908. – № 1. – С. 54-58.
18. Шумпетер Й.А. Капіталізм, соціалізм і демократія / Й.А. Шумпетер. – М. : Изд-во "Економіка", 1995. – С. 248.
19. Закон України "Про інвестиційну діяльність": ухвалено 18 березня 1991 року, із змінами і доповненнями. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>

Качур Р.П. Институциональная структура и нормативно-правовое обеспечение регулирования инвестиционного рынка в условиях трансформационной экономики

Рассмотрены институциональная структура и нормативно-правовое обеспечение функционирования, управления и государственного регулирования отечественного инвестиционного рынка в условиях трансформационной экономики. Освещены основные черты процесса становления отечественного институционального инвестиционного рынка. Исследовано формирование отечественных институтов инвестиционного рынка в условиях переходной экономики.

Ключевые слова: институциональная структура, институты, инвестиционный рынок, отечественная экономика, национальная экономика, инвестиционная политика.

Kachur R.P. Institutional structure and regulatory framework of investment market regulation under transitional economies

We consider the institutional structure and regulatory functioning operation, management and government regulation of the domestic investment market in the transformation of the economy. The basic features of the development of domestic institutional investment market. Formation of domestic investment market institutions in transition economies.

Keywords: institutional structure, institutions, investment market, the national economy, national economy, investment policy.

УДК 657 Доц. Н.М. Клим, канд. екон. наук – НЛТУ України, м. Львів

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНТЕГРАЦІЇ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ

Облікову політику розглянуто як важливий інструмент інтеграції облікової інформації підприємства. Узагальнено підходи до визначення сутності облікової політики підприємств, розглянуто рівні реалізації облікової політики та її складові.

Ключові слова: облікова політика, фінансова звітність, облікова інформація.

У сучасних умовах господарювання одним з найважливіших питань побудови системи бухгалтерського обліку на кожному підприємстві є форму-

вання облікової політики, як інструменту забезпечення потреб різних користувачів обліковою інформацією.

Серед основних завдань, які стоять перед державою щодо забезпечення облікового процесу підприємств виділяють: правове, методологічне, методичне та організаційне забезпечення бухгалтерського обліку. Перелічені завдання потрібно вирішувати як для забезпечення комплексності та прозорості облікового процесу, так і для врахування особливостей діяльності суб'єктів господарювання за секторами економіки.

Застосування з 2011 р. вітчизняними підприємствами МСФЗ та зміни податкового законодавства України зосереджують увагу до формування адекватної облікової політики, здатної адаптуватись до цілей управління та забезпечити якісні характеристики обліково-звітної інформації суб'єктів господарювання.

Сутність облікової політики підприємств розкривається у працях Ф.Ф. Бутинця, В.В. Собка, А.Г. Загороднього, С.М. Гольцової, В.С. Леня. Тлумачення суті облікової політики залежно від функціональної її ролі різняться, проте дають змогу більш детально виділити коло завдань, вирішення яких сприятиме підвищенню ефективності інтеграції облікової інформації підприємств для забезпечення потреб внутрішніх і зовнішніх користувачів.

Облікова політика підприємства, як комплекс взаємопов'язаних внутрішніх облікових стандартів чинного законодавства, повинна забезпечувати методологію організації в єдиній системі фінансового, податкового та управлінського обліку для підготовки та подання фінансової звітності з врахуванням специфіки та видів діяльності підприємства.

Згідно із Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", облікова політика – це сукупність принципів, методів і процедур, що їх використовує підприємство для складання та подання фінансової звітності [1]. За МСБО 8 "Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки", облікова політика – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання під час складання та подання фінансових звітів [2].

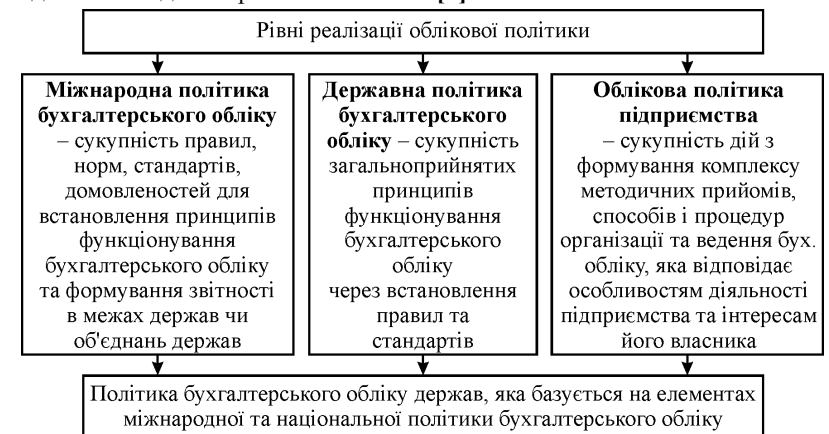

Рис. 1. Рівні реалізації облікової політики